

בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו עמודא דאמצעייתא, פליל שית סדרין.

וערייהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד בעמודא דאמצעייתא, וחד בצדיק, דעלייהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב, דבגלותא אתמר בעמודא דאמצעייתא מרחוק יהו"ה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב לה, ובגיניה אתמר (משלי כז לה) טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהן, את ריב יהו"ה דא שכינתא, דאיהי ריב עם אבהן, בגין דמרחקין לה מבעלה, דאינון אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ אלין אינון תנאים, ואלין תנאים"ם איתני"ם בהפוך (דף טז ע"א) אתוון, ואינון נצח ויהוד (צדיקים) איתני עולם, והרי איתן בהפוך אותיות תנאי"א, שמסייע לו בגלות, ועליה נאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך. (במדבר כד כא) איתן מושבך ושים בסלע קנך.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין דמיא דאורייתא כאלין פסקות ובגין ניה משה את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים, דאתמר בהון פל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגינייהו ויה משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא דמחא בה לא הוו טרחין ישראל ותנאים ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע, אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והיה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק,

בשביל בעלה, שהוא העמוד האמצעי, כולל ששה סדרים. וערייהם נאמר או יחזק במעווי יעשה שלום לי, שלום יעשה לי שני שלומות, אחד בעמוד האמצעי ואחד בצדיק, שעליהם נאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב, שבגלות נאמר בעמוד האמצעי מרחוק יהו"ה נראה לי, צדיק קרוב לה, ובגללו נאמר טוב שכן קרוב מאח רחוק. ומשום זה שמעו הרים - אלו האבות, את ריב יהו"ה - זו שכינה, שהיא ריב עם האבות, משום שמרחיקים אותה מבעלה, שהם נקראו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ - אלו הם התנאים, ואלו תנאים"ם איתני"ם בהפוך אותיות, והם נצח ויהוד, (צדיקים) איתני עולם, והרי איתן בהפוך אותיות תנאי"א, שמסייע לו בגלות, ועליה נאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך.

והסלע הזה (נאמר בה שלא יצא אלא טפות טפות של מים של התורה בפסקות הללה, ובשביל ויה משה את הסלע במטהו פעמים, זה גרם ש)לא יוצא ממנו אלא טפות טפות, מעט שם מעט שם, וכמה מחלוקות על הטפות הללו, ומי גרם את זה? המורים, שנאמר בהם פל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ומשום זה שמעו נא המורים, ובשבילם, ויה משה את הסלע במטהו פעמים, שאם לא שהכה בו, לא היו טורחים ישראל ותנאים ואמוראים בתורה שבעל פה, שהיא סלע, אלא נאמר בו ודברתם אל הסלע, ונתן מימיו בלא טרח, ויהיה מתקיים בהם ולא ילמדו עוד וגומר, והיה יוצא מים בלי קשיא ומחלוקת ופסק, משום שבשכינה נאמר

תקונא עשרין, וחד ועשרין - מד ע"א

בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה הוה שורה בפומיהון דישראל, דאיהו אורייתא דבעל פה, דאיהו סלע ע"ל ס', דאינון שתיין מסכתות, דהכי איהו סל"ע ע"ל ס'.

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, הוה שורה בפיהם של ישראל, שהיא תורה שבעל פה, שהיא סלע, ע"ל ס', שהם ששים מסכתות, שפך הוא סל"ע, ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריך הוא למעבד נס, שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא הוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכינתא מן הסלע, דאיהו י' מן מיטטרו"ן, ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקווי המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר (בראשית א ט), אחד איהו מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרו"ן, דבגיגיה אתמר (שם ב כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ג ו) בשגם הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא יהיב מימיו.

ששכינה היתה נחה על סלע, שפכל מקום שרצה הקדוש ברוך הוא לעשות נס, שכינה הקדימה לאותו מקום, וכיון ששכינה היתה שם, לא היה לו להפנות בסלע, שקלון היה לשכינה שהיתה שם שלא היה לו פח לתת מים, וזהו על אשר לא קדשתם אותי, יען לא האמנתם בי להקדישני, ומשום זה הסתלקה שכינה מן הסלע, שהיא י' מן מיטטרו"ן, ונשאר מיטטרו"ן יבשה, וסוד הדבר - יקווי המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר, אחד היא מלכות, ותראה היבשה, זה סלע, מיטטרו"ן, ששבבילו נאמר ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה. מה זה בשר? אותו שנאמר בו בשגם הוא בשר, ועד שהוריד אותה, לא עלה הסלע ולא נתן מימיו. ואחר שהסתלק המעין הזה משם, שלטה מרה במקומה, זהו שפתוב ויבאו מרתה, וסוד הדבר - וימרו את חיייהם בעבודה קשה וגומר, זו קשיה, בחמר, זה קל וחמר, והרי פרשוהו.

ובתר דאסתלק האי מבושא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימרו את חיייהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו. ודכי הוה ישראל עד דאחזי לון עץ, הדא הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ וישלף אל המים וימתקו המים, ודא עץ החיים, דאתרבי על ההוא מבושא דאיהו שכינתא, י' מבושא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

וכך היו ישראל עד שהראה להם עץ. זהו שפתוב ויורהו יהו"ה עץ וישלף אל המים וימתקו המים, וזה עץ החיים, שהתגדל על אותו המעין, שהיא השכינה, י' המעין שמשקה את האילן שהוא ו', והעץ הזה מהלך חמש מאות שנה שהם ה', וימתקו המים זו ה' אחרונה, שנאמר בה קראן לי

מָרָה, שְׁשִׁכְיָנָה תַּחְתּוֹנָה הִיא מְעִין גְּנִים שְׁאִין לוֹ הַפֶּסֶק, טָפָה שְׁנַמְשַׁכַּת מִן הַמַּחַ, וְכַמָּה טָפוֹת נַמְשַׁכּוֹת מִמֶּנּוּ, שֶׁהֵן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ.

הַקְּרָקֶפֶת הִיא סֹלַע, וְהַמְעִין מִבְּפָנִים זֶה מַחַ. עַל הַטָּפוֹת הֶלְלוּ נֹאמֵר אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים בְּשֹׁעַר, שְׁוֹהוּ שְׁעַר הַצְּדִיק, אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר זֶה הַשֹּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ. וְעוֹד שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה, אֱלוֹ שְׁלֹשׁ יוֹדִי"ם, וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ, אֱלוֹ שְׁלֹשׁ וַי"ן, שְׁפָלָם נִרְמְזוּ בּוֹיִסַּע וַיָּבֹאוּ וַיִּטּוּ.

קוֹם אֲלַעְזָר וְטַל אֶת הַקְּלַע, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, (וְהִקְףָּ אוֹתָהּ בְּכַתֵּר), וְזָרַק מִן הָאֶבֶן הַהִיא טָפָה קְדוּשָׁה, שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (וּמִשּׁוֹם

זֶה) הַסִּתְלָקָה הַטְּבַעַת מִן א' מִן זָרַק"א, לְקַבֵּל עָלֶיהָ אֶבֶן יְקָרָה שֶׁהִיא טָפָה, וּמִיָּד וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. כְּשֶׁעָלְתָה, עָלְתָה בְּאֵם, שֶׁהוּא א' מִן אֲדֻנִי אֱהִי"ה, וְעַל מָה עָלְתָה? עַל הַעֲמוּד הַמְּצַעֵי שֶׁהוּא ו', שֶׁהִיא כְּרוּכָה בּוֹ כְּטַבַּעַת בְּאֶצְבַּע, וְעוֹלָה בְּד' מִן אֲדֻנִי, שֶׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוֹקִים, עַד שְׁעוֹלָה לְאוֹת י', שֶׁהִיא אָבָא חֲכָמָה י' עָלְיוֹנָה, מִשּׁוֹם שְׁמִשָּׁם נִטְלָה. זֶהוּ שְׁכִתּוּב יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, וְנוֹטְלָת נְבִיעָה וְהִשְׁקָאָה מִמֶּנּוּ לְמַעְלָה, בְּקוֹץ שְׁלוֹ לְמַעְלָה, וּבְאֶמְצַע, וּבְקוֹץ שְׁלוֹ לְמַטָּה, וּכְשִׁיּוֹרְדָת, יוֹרְדָת כְּלוּלָה מִשְׁלֹשׁ טָפוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמֵר בְּהַ הוֹלֵךְ סְגוּלָתָ"א.

דְּאֶתְמַר בְּהַ (רוֹת א כ) קָרָאן לִי מָרָה, דְּשְׁכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהִי מְעִין גְּנִים דְּלִית לִיהַ פֶּסֶק, טָפָה דְּאֶתְמַשְׁכָּא מִן מוֹחָא, וְכַמָּה טָפִין אֶתְמַשְׁכָּאן מִנִּיהַ, דְּאֵינוֹן (תַּהֲלִים מַה טו) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ.

קְרָקֶפֶתָּא אִיהִי סֹלַע, וּמְבוּעָא מְלָגָאוּ דְּאֶ מוֹחָא, עַל אֲלִין טָפִין אֶתְמַר (תַּהֲלִים קכז ה) אֲשֶׁרֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים בְּשֹׁעַר, דְּאִיהוּ תַרְעָא דְּצְדִיק אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּעָלָה אֶתְמַר (שֵׁם קִיח ב) זֶה הַשֹּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

וְעוֹד שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה (מִיכָה ו ב) אֲלִין תְּלַת יוֹדִי"ן, וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ (שֵׁם) אֲלִין תְּלַת וַי"ן, דְּכֻלְהוּ אֶתְרַמְיָזוּ בּוֹיִסַּע וַיָּבֹאוּ וַיִּטּוּ.

קוֹם אֲלַעְזָר וְנִטְיִל קִירְטָא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא (וְאֶקִיף לָהּ תַנְּא), וְזָרִיק מִנִּיהַ אִיהִי אֶבֶן טָפָה

קְדִישָׁא, דְּעָלָה אֶתְמַר (בְּרַאשִׁית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (וּבְגִין דָּא) (דף מד ע"ב) אֶסְתְּלַקַּת עֲזָקָא מִן א' מִן זָרַק"א, לְקַבֵּל עָלֶיהָ אֶבֶן יְקָרָה דְּאִיהִי טָפָה, וּמִיָּד וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, בְּד סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאֵימָא, דְּאִיהוּ א' מִן אֲדֻנִי אֱהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא דְּאִיהוּ ו', דְּאִיהִי פְּרִיכָא בִּיהַ כְּעֲזָקָא בְּאֶצְבָּעָא, וְסְלִיקַת בְּד' מִן אֲדֻנִי, דְּאֵינוֹן תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוֹקִין, עַד דְּסְלִיק לְאֶת י' דְּאִיהִי אָבָא חֲכָמָה י' עָלְתָה, בְּגִין דְּמִתְמָן אֶתְנַטְיִלַת, הִדָּא הוּא דְּכֻתִּיב (מִשְׁלֵי ג יט) יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, וְנִטְיִלַת נְבִיעָה וְשִׁקְיוֹ מִנִּיהַ לְעִילָא, בְּקוּצָא דִּילִיהַ לְעִילָא,

וּבְאֶמְצַעִיתָא, וּבְקוּצָא דִּילִיהַ לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת כְּלִילָא מִתְּלַת טָפִין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּהַ הוֹלֵךְ סְגוּלָתָ"א.

וְאִתְקַרְיָאת י' י' בְּתֵלַת יוֹדֵי"ן, י' עֲלָאָה
אִיהִי עַל רִישָׁא דָא, דְּאִיהִי פְתֵר
עֲלִיּוֹן עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִבְתֵּר נְחִיתַת בְּאֲמַצְעֵיתָא
וְנָטְלָא מִתְּמִין (בְּעֵמוּדָא דְאֲמַצְעֵיתָא) (נ"א
בְּאֲמַצְעַט), וְלִבְתֵּר נְחִיתַת לְתַתָּא בְּאִתְרָהָא י' דְּאִיהִי
לְתַתָּא מִן א.

וְנִקְרָאת י' י' בְּשֵׁלֶשׁ יוֹדֵי"ן, י'
עֲלִיּוֹנָה הִיא עַל רֹאשׁ הָא', שְׁהִיא
כְּתֵר עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,
וְאַחַר כֵּף יוֹרְדַת בְּאֲמַצְעַט, וְנוֹסְעַת
מִשָּׁם (בְּעֵמוּד הָאֲמַצְעַט) (בְּאֲמַצְעַט), וְאַחַר
כֵּף יוֹרְדַת לְמִטָּה בְּמִקְוָמָה י'
שְׁהִיא לְמִטָּה מִן א.

קָם עוֹלִימָא בְּתֵר טוּלָא, אָמַר רַבִּי רַבִּי הָא
טְפָה קָא נְחֵתָא, טוּל קָשַׁת בִּידָךְ, דְּאִיהִי
פְגוּוֹנָא דְאֲצַבְעָא וְעוֹזְקָא בֵּיה, טוּל לִיָּה וְדַרְךְ
(ס"א וְדַרְכָּה) לִיָּה לְגַבְהָ, דְקָבִילַת לָה עֲלִיָּה, דְּהָא
פַּד סְלִיקַת מִתְּתָא לְעִילָא עַל רִישָׁא דָאֵת ו',
אִיהִי פְרוּמְחָא ו', אֲתֵאֲרַכַּת בֵּיה פְּשֵׁרְבִיטָא
דְכַכְבָּא, וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא שְׂרִיָּא עֲלָה י'
וְאֲתַעְבִּידַת ז', וְדָאִי תִגָּא עַל רִישָׁא דְסִפְר תוֹרָה,
פִּינּוֹן דְנְחֵתַת, צְרִיף לְמַדְרֵךְ קָשַׁת לְגַבְהָ דְאִיהִי
צְדִיק, וּמְגִיָּה נְחִיתַת וְאִזְדְּרִיקַת בְּאִתְרָהָא.

קָם עֲלָם מֵאַחַר הַצֵּל, וְאָמַר: רַבִּי
רַבִּי, הָרִי טְפָה יוֹרְדָה, טַל קָשַׁת
בִּידָךְ, שְׁהוּא כְּמוֹ הָאֲצַבְעַט וְטַבְעַת
בֵּיה, טַל אוֹתָהּ וְדַרְךְ (וְדַרְכָּה) אוֹתָהּ
אֵלֶיהָ, שְׁקַבְלָה אוֹתָהּ עֲלִיּוֹ, שְׁהִרִי
פְשַׁעוּלָה מִמִּטָּה לְמַעְלָה עַל רֹאשׁ
הָאוֹת ו', הוּא כְּמוֹ רִמַּח ו',
הֲתֵאֲרַכַּה בּוֹ כְּמוֹ שְׂרַבִּיט שֶׁל
הַפּוֹכֵב, וְכַשְׁעוּלָה לְמַעְלָה, שׁוֹרָה
עֲלֶיהָ י' וְנַעֲשִׂית ז', וְדָאִי פְתֵר עַל
רֹאשׁ סִפְר תוֹרָה. פִּינּוֹן שְׁיוֹרְדַת,
צְרִיף לְדַרְךְ קָשַׁת אֵלֶיהָ, שְׁהוּא
צְדִיק, וּמְגִיָּה יוֹרְדַת וְנוֹרְקַת
לְמִקְוָמָה.

וְחֵרְבָא דְאִיהִי (דְּהֵאִי) טְפָה אִיהִי חֲתִיכַת לָה
לְתֵלַת טְפִין, בְּגִין דְּאִזִּילַת סְגוּלְתָא,
דְּכַד נְחִיתַת עֲלָה הָוָה י', וְלִבְתֵּר חֲתִיכַת לָה
לְתֵלַת, לְמַהוּי תִגָּא וְעַטְרָה בְּרִישָׁא דְתֵלַת
אַבְהֵן, דְּתֵהָא כְּתֵר תוֹרָה וְכְתֵר פְּהוּנָה וְכְתֵר
מְלָכוּת, וְדָא רְזָא דְשֵׁ תֵלַת תִּגִּין עֲלָה.

וְחֵרְבָא שְׁהִיא שֶׁל הַטְּפָה (הוּא),
הִיא חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ טְפוֹת,
בְּגַלְל שְׁהוֹלְכַת סְגוּלְתָא,
שְׁפִשְׁיוֹרְדַת עֲלֶיהָ הִיא י', וְאַחַר
כֵּף חוֹתְכַת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ, לְהִיּוֹת
כְּתֵר וְעַטְרָה בְּרֹאשׁ שְׁלֶשֶׁת
הָאֲבוֹת, שְׁתַּהֲיָה כְּתֵר תוֹרָה וְכְתֵר
פְּהוּנָה וְכְתֵר מְלָכוּת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
שֵׁ שְׁלֶשֶׁה תִּגִּים עֲלֶיהָ.

דְּרִישָׁא דְחֵרְבָא אִיהִי י', גּוּפָא דְחֵרְבָא ו',
תְּרִין פִּיפִיּוֹת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דִּילָהּ
אֲדַנִּי, (וְחֵרְבָא יְהו"ה), וְכַד אִיהִי יְהו"ה בַּר
מְשַׁכְּנִיתִיה, אִיהִי דִין דְחֲתִיף מְכַל סְטְרָא, פַּד
עָאֵל בְּנְרַתְקָה אֲתַעְבִּיד רַחֲמֵי וְלֹא חֲתִיף דִּינִין,
וְרְזָא דְחֵרְבָא בְּנְרַתְקָה, יֵאֵהֲדוּנָה י' הָכִי וְדָאִי.
וּבְזַמְנָא דִּיהו"ה בַּר מְשַׁכְּנִיתִיה, אֲתֵמַר
בֵּיה (דְּבַרִּים ד' כג) פִּי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר
אֲכָלָה הוּא, דְנָטִיל מִגְּבוּרָה לְאוּקְדָא עֲלִמָּא,
י' אֲתַעְבִּיד גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא דְגַחְלַת, ה' ה'

שְׂרֹאשׁ הַחֵרֶב הִיא י', גּוּף הַחֵרֶב
ו', שְׁתֵּי פִיפִיּוֹת שְׁלָהּ ה"ה,
הַנְּרַתִּיק שְׁלָהּ אֲדַנִּי, (וְחֵרְבָא יְהו"ה),
וְכַשְׁהִיא יְהו"ה חוּץ מְשַׁכְּנִיתוֹ,
הִיא דִין שְׁחוּתָף מְכַל צַד, פְּשֻׁנְכְּנִס
בְּנְרַתִּיק נַעֲשֶׂה רַחֲמִים, וְלֹא חוּתָף
דִּינִים, וְסוּד הַחֵרֶב בְּנְרַתִּיקָה -
יֵאֵהֲדוּנָה י' כֵּף וְדָאִי.
וּבְזַמְנָא שִׁיהו"ה מְחוּץ לְשַׁכְּנִיתוֹ,
נֵאמַר בּוֹ פִי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר
אֲכָלָה הוּא, שְׁנוּטֵל מִגְּבוּרָה
לְשַׁרְף אֶת הָעוֹלָם. י' נַעֲשֶׂה
גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא דְגַחְלַת, ה' ה'